

altfor stor Modstand; jeg havde der blot indskrænket mig til Kjøbenhavn og Kjøbstæderne. Men der viste det sig, at man i Lands-thinget fra alle Sider, ikke blot fra Hoires, men ogsaa fra Venstres Side, var stemt for, at man skulde tage Landet med, og saaledes som da denne § 4. ind i Lovforslaget ved en Afstemning i det andet Thing. Jeg siger, altsaa, at jeg kan i det Hele taget være tilfreds med Forhandlingen her i Dag, fordi det forekommer mig, at den i det Hele bærer Præget af, at man i det Væsentlige vil være med til at træffe saadanne Foranstaltninger, som her ere foreslaaede, med flere eller færre Modifikationer, mod Hundene; og jeg vil sige, at selv den af de ærede Talere, som hentes at have mest imod Lovforslaget, nemlig det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgfreds (M. S. Larsen) tog vel i sin Begrændelse af som det forekom mig temmelig stærkt Afstand fra Lovforslaget, men i sine Konklusioner var han dog egentlig slet ikke saa overordentlig afvigende fra Lovforslaget i det Mindste i dets Grundtanke, at man deraf skulde kunne drage den Slutning, at han var nogen ivrig Modstander af Sagen i det Hele. Andre Talere ere jo gaaede i anden Retning, men bestandig dog i den Retning, at de vilde gaa videre i Forholdsregler mod Hundene end den sidst nævnte ærede Taler, og nogle endogsaa videre; end selve Lovforslaget er gaaet. Jeg skal først med Hensyn til den Del af Lovforslaget, der handler om Hundeafgiften og dens Størrelse, bemærke, at jeg naturligvis saaledes som ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 5te Valgfreds forudsatte, gaar ud fra den Opfattelse, at det ikke er nogen finantiel Foranstaltning, at man ikke sigter efter at tjene Penge ved denne Hundeskat, og at det heller ikke kan betragtes som nogen Luxuskat paa nogen Maade, men at det er en Politiforholdsregel, man har for Dø, en Foranstaltning, som sigter paa at holde Hundeaftallet noget ned og tillige at skabe en Kontrol med Hundene. Dette er ogsaa utvivlsomt den gjældende Lovgivnings Opfattelse af Forholdet. Naar man vil se de ældre Bestemmelser, hvorved slike Forholdsregler indføres, Forordningen af 1816 for Kjøbenhavn og for 1824 for Kjøbstædernes Bestemmelser, vil man finde, at de strax begrunde det med: Til Beskyttelse mod Hundene skulle de og de Forholdsregler indføres. Derfor maa ogsaa Afgiftens Størrelse være afmaalt efter, hvad man af dette Hensyn anser for nødvendigt. Ganske afset fra, hvad man ellers tror om dette Spørgsmaal om, hvorvidt der bør overlades Kommunerne et

større eller mindre Selbshyre, en Afgang til ved Regulativer, Instruxer, Vedtægter og deslige at ordne deres Politis, Bygnings- og Sundhedsforhold og deslige, eller man mener, at Staten bør tage det i sin Haand og kun levne Kommunerne en ringe Indflydelse eller slet ingen Indflydelse paa Forholdene, ganske lasset fra, hvad man mener om dette store Principspørgsmaal, tror jeg, som den sidste ærede Taler hittede, at det er hensigtsmæssigt at lade Kommunerne have et vist Spilleum, indenfor hvilket de kunne sætte Afgiften høiere eller lavere, fordi der, som den ærede sidste Taler bemærkede, kan være stor Forskel paa Forholdene i de forskellige Kommuner. Navnlig gjælder vistnok det om Kjøbstæderne, at der i de smaa vidtløftig byggede Kjøbstæder, som der kun er ringe Færdiel i, maatte kan være mindre Behov, mindre Trang til Forholdsregler, sigtende til at trykke Antallet af Hunde ned eller forhindre en overhaandtagende Lyst til at holde Hunde, fordi Genev ved Hundene her er mindre. Derimod i de større, mere befærdede Kjøbstæder kan den modsatte Tendens gjøre sig gjældende med al god Grund. Jeg tror, at her er et Forhold, hvor det i og for sig er hensigtsmæssigt at der overlades de lokale Myndigheder en vis Afgang til at bevæge sig indenfor et Maximum og et Minimum. Forfaabid man maatte finde, at denne Afgift er i høj Grad exorbitant, altfor stor, maa jeg mindre om, at den maa være saa stor, som Diemedet kræver; det er naturligvis en Sjønssag og i den Henseende skal jeg være rede til at forhandle med det ærede Thing eller med det Udvalg, som det maatte vælges, naar man blot vil fastholde dette, at man maa vælge Satser, som virkelig føre til det Diemed, man sætter sig. Jeg tror, naar man vil sammenligne disse Bestemmelser med andre Landes Bestemmelser, maa man ikke alene hæfte Diet paa, hvor høi Hundeskatten eller Hundeafgiften er paa de forskellige Steder, men man maa i det Hele se hen til, hvorledes den øvrige Politior-ning er; thi det kan godt være muligt, at der, som det f. Ex. blev bemærket i det andet Thing, findes store Byer, til Exempel Berlin, hvor Hundeafgiften er lavere end her, men det betyder ikke Noget, naar der i sige Byer gjælder den Regel, at løsgaaende Hunde overhovedet ikke maa komme paa Gaden. Derjom man vil gaa saa vidt, hvad jeg iøvrigt tror, man kunde gjøre ved Politivedtægter, skulde jeg, der ikke tænker paa at tjene Penge ved denne Afgift, naturligvis være meget villig til at gaa lavt ned eller muligvis gaa ned til rent at slippe